

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

Finansministeren
30. september 2014

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 447 (Alm. del) af 18. september 2014 stillet efter ønske fra Frank Aaen

Spørgsmål

Vil ministeren skønne over provenuvirkningen af at hæve niveauet for boligsikring til det niveau, som boligsikringen ville have haft, hvis boligsikringen havde fulgt lønudviklingen i stedet for prisudviklingen i perioden 2004-2014?

Ministeren bedes oplyse provenuvirkningen i 2014-pl og 2015-pl, ligesom ministeren bedes oplyse størrelsen på forskellen mellem den aktuelle udgift til boligsikring og den beregnede i både kroner og øre, og i procent.

Svar

Boligsikring beregnes individuelt for den enkelte husstand. Beregningen afhænger af en række konkrete *beløbsgrænser*, herunder bl.a. bundfradrag i husstandsindkomsten, maksimum for boligudgiften og maksimum for udbetalt boligstøtte. Boligsikring er en skattefri ydelse.

Beløbsgrænserne for boligsikring er siden 2004 reguleret med udviklingen i forbrugerpriserne. Hvis beløbsgrænserne for boligsikring fra 2004 til 2014 i stedet hypotetisk set havde fulgt lønudviklingen¹, ville de offentlige udgifter til boligsikring – givet et uændret antal modtagere – have været ca. 270 mio. kr. højere i 2014 (før tilbageløb af moms og afgifter), svarende til en merudgift på godt 6 pct., *jf. tabel 1.*

Tabel 1

Merudgift, hvis boligsikringen havde fulgt lønudviklingen i stedet for prisudviklingen i perioden 2004-2014

	2014-pl		2015-pl	
	Mio. kr.	Pct.	Mio. kr.	Pct.
Umiddelbar merudgift (ved et uændret antal modtagere)	266	6,2	273	6,3

Kilde: Egne beregninger på basis af stikprøver på 3,3 pct. af befolkningen.

¹ I beregningen antages beløbsgrænserne for boligsikring at blive reguleret med satstilpasningsprocenten+2 (omtrent svarende til den to år laggede lønudvikling), svarende til reguleringen af beløbsgrænserne for boligydelse.

Som nævnt er der i beregningen forudsat et uændret antal modtagere af boligsikring i forhold til de nuværende regler. Herved undervurderes den hypotetiske merudgift i et vist omfang, idet antallet af berettigede personer i 2014 ved en merregulering af beløbsgrænserne fra 2004 til 2014 ville have været større end med gældende regler.

Det bemærkes endvidere, at den hypotetiske merregulering isoleret set ville have haft en vis negativ afledt effekt på arbejdsudbuddet, som i givet fald ville have bidraget til at øge medudgiften opgjort inklusive de afledte provenuvirkninger af ændret adfærd.

Med venlig hilsen

Bjarne Corydon